
Leonard de Noblac - Sant occità-català

Autor:

Data de publicació: 23-10-2015

Leonard de Noblac (o de Limoges o Noblet ; també conegut com Lienard, Linhart, Leonhard, Léonard, Leonardo, Annard) (mort el 559 dC), és un sant occità associat a la ciutat i abadia de Saint-Léonard-de-Noblat, a Haute-Vienne, a la regió del Limousin d'Occitània.

Patró de:presoners polítics, persones empresonades, presoners de guerra i presoners, dones en feina, així com cavalls

Leonard de Noblac (o de Limoges o Noblet ; també conegut com Lienard, Linhart, Leonhard, Léonard, Leonardo, Annard) (mort el 559 dC), és un sant occità -PATRÓ DEL PRESOS POLÍTICS- associat a la ciutat i abadia de Saint-Léonard-de-Noblat, a Haute-Vienne, a la regió del Limousin d'Occitània.

Saint Leonard de Noblac

Estàtua de fusta de Saint Leonard, abat de Noblac

Nascut

19 de maig

Mort

559 AD

Venerated in

Església catòlica romana

Església Ortodoxa Oriental

Església anglicana

Festa

6 de novembre

Atributs

representat com a abat amb cadenes, cadenes o panys, o manetes. [1]

Contents

Biografia tradicional

Segons el romanç que li va derivar al seu nom, gravat en una vita del segle XI, Leonard era un noble franc a la cort de Clovis I, fundador de la dinastia merovingiana . Va ser convertit al cristianisme juntament amb el rei, el Nadal 496, per sant Remigijs, bisbe de Reims . Leonard va demanar a Clovis que li concedís personalment el dret d'alliberar presoners que ell trobaria digne d'ell, en qualsevol moment.

Leonard va assegurar l'alliberament de diversos presoners, per als quals s'ha convertit en patró, declinant l'oferta d'un bisbat, prerrogativa dels nobles mérovingios, va entrar al monestir de Micy, a prop d' Orléans, sota la direcció de Sant Mesmin i Saint Lie . Després, segons la seva llegenda, Leonard es va convertir en ermità al bosc de Limousin, on va reunir una sèrie de seguidors. A través de les seves pregàries, la reina dels francs portava un nen masculí de forma segura i, en recompensa, li van donar terres reials a Noblac, a 21 km de Llemotges. És probable que el topònim es derivés del nom llatí Nobilius i de l'element celta comú -ac, que denotava simplement un lloc. Allí va fundar l'abadia de Noblac, al voltant de la qual va créixer un poble, nomenat en honor seu, Saint-Léonard-de-Noblat .

Segons la llegenda, els presoners que l'invocaren de les seves cel·les van veure que les cadenes es trencaven davant dels seus ulls. Molts van arribar a ell després, portant les seves fortes cadenes i ferros per oferir-los un homenatge. Un nombre considerable es va quedar amb ell, i sovint els va donar part del seu vast bosc per esborrar i preparar-se per als treballs dels camps, perquè tinguessin els mitjans per viure una vida honesta.

Difusió de culte

Al segle XII, encara que no hi hagi cap menció prèvia de Leonard ni en literatura, ni en litúrgia ni en dedicacions a l'església, [2] el seu culte es va estendre ràpidament, primer a través de terres franques, després del llançament de Bohemundo I d'Antioquia en 1103 a partir d'un danès. presó, on la diplomàcia reeixida es va inspirar en Leonard de Noblac. Bohemond, un líder carismàtic de la Primera Croada, va visitar posteriorment l'Abadia de Noblac, on va fer una ofrena en agraïment pel seu alliberament. L'exemple de Bohemond va inspirar molts regals similars, cosa que va permetre construir l'església romànica i el seu monumental belltower. A la mateixa època, Noblac es va convertir en un escenari de la ruta de peregrinació que va conduir cap a Santiago de Compostel·la . El culte de Leonard es va estendre a través de tota Europa occidental: a Anglaterra, amb les seves connexions culturals amb la regió, a ell se li dediquen menys de 177 esglésies. Leonard va ser venerat a Escòcia, els Països Baixos, Espanya, Itàlia, Suïssa, Alemanya, particularment a Baviera, i també a Bohèmia, Polònia i altres llocs. Els pelegrins i el mecenatge van sortir a Saint-Leonard de Noblac.

Leonard o Lienard es van convertir en un dels sants més venerats de la baixa edat mitjana. La seva intercessió es va atribuir a miracles per l'alliberament de presoners, dones que treballaven i les malalties del bestiar. El seu dia de festa és el 6 de novembre, quan és guardonat amb un festival a Bad Tölz, Baviera . Ha estat homenatjat per la parròquia de Kirkop, Malta el tercer diumenge de cada agost. [3]

veneració

Església romànica de St Leonard a Saint-Léonard-de-Noblat, Haute-Vienne

Atès que la vida escrita al segle XI no té valor històric segons l' Enciclopèdia Catòlica, es pot acostar al llegendari Saint-Leonard, que té els ossos a l'església col·legial romànica, a través del poble històric, en comptes de la inversa. La creixent marea de pelegrins que passaven pel camí de Santiago inspirava els romanços per donar a conèixer més d'un sant venerat localment per les rutes de pelegrins. Saint Martial és un altre exemple d'un sant del Limousin, que va ajudar a atreure els pelegrins al seu santuari. El poble sota el santuari de Saint Leonard, situat al cim d'un turó, va tenir els seus orígens al segle XI, quan sota la jurisdicció del castell de Noblac va ser envoltat per primera vegada de murs, una necessitat de vida a la regió. Es va desenvolupar com un petit centre de comerç al segle XIII, basat en forges i foneries (potser l'origen de l'associació de la santa amb cadenes) i treballadors de cuir, amb cònsols comunitaris que es van encarregar de defensar els seus drets i privilegis: les "llibertats" en el sentit medieval. Una història de la comuna, escrita per l'antiquari i historiador local del Limousin, Louis Guibert el 1890, va ser reeditat el 1992.

Avui Saint-Léonard-de-Noblat, Haute-Vienne, amb una població de 4766 el 1999, és un dels llocs Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO relacionats amb les rutes de Santiago. [4] Conserva l'església col·legial romànica i el seu campanar de torre, de 52 m d'alçada. Les seves cases antigues segueixen un patró de carrer medieval, amb molts carrers que convergeixen en un espai públic per l'antiga església de l'abadia. Al segle XIX, es va afegir un comerç de paper i una fàbrica de porcellana. Ja no atraurem els visitants com a parada en la ruta cap a Santiago, ara els atrau com a parada de nit al Tour de França. La ciutat també és famosa pel seu fill natiu, el científic Joseph Louis Gay-Lussac (1778 - 1850); hi ha un petit museu en honor seu.

Dedicacions notables

Diversos llocs es refereixen a aquest sant. Entre aquests destaca la ciutat de St Leonards-on-Sea a East Sussex. Sussex també és casa del bosc de St Leonard. Aquesta part d'Anglaterra té un nombre significatiu de dedicatòries a St Leonard. Un dels més coneguts és l'església parroquial de St Leonard a Hythe, Kent, amb el seu famós osuari al deambulatori situat sota el seu presbiteri. Hi ha un grup de dedicatòries a la regió de West Midlands, incloent les esglésies parroquials originals de Bridgnorth (ara una església redundant i utilitzada per a finalitats comunitàries) i Bilston, així com el White Ladies Priory, una casa agustina arruïnada. L'hospital més gran de l'Anglaterra medieval del nord era una fundació agustina dedicada a St. Leonard, a York. Les seves ruïnes parcials es troben als jardins del museu, encara que les restes baixes es troben a uns cent metres de distància i s'utilitzen com a bar sota el teatre real de York. A Newton Abbot, Devon, hi ha una capella de facilitat dedicada a St Leonard, que es va registrar per primera vegada el 1350 i es va construir una església de reemplaçament el 1834. La capella estava a prop del pont (presó). També hi ha una església dedicada a St Leonard a Wallingford, Oxfordshire. L'església és d'origen saxònic, però va ser fortament reconstruïda el 1849 en el posterior estil victorià gòtic victoriana d'Henry Hakewill.

Diverses esglésies alemanyes estan dedicades al sant, incloent St. Leonhard, Frankfurt.

A Itàlia es dediquen gairebé 225 places a la santa, distribuïdes igualment al nord (al Friuli hi ha la més antiga església italiana dedicada a aquest sant 774), així com al sud on el santuari va ser introduït pels normands. [5] El santuari es pot trobar fins i tot a les illes italianes com Sicília, Sardenya, Ischia, Procida. [5] Al setembre de 2004, es va celebrar una reunió nacional de les esglésies parroquials italianes dedicades al sant al petit poble d'Ischia on es va transformar una petita capella de Sant-Léonard en una església el 1536 [6].

La nació mediterrània de Malta conté una sola parròquia dedicada a aquest sant, a la ciutat de Kirkop. L'església parroquial de Kirkop va ser fundada el 29 de maig de 1592. [7] El sant és conegut com a San Anard Abbati en maltès.

A Portugal, la parròquia i l'església (final del segle XII) d'Atouguia da Baleia (Peniche) està dedicada a Saint-Léonard. El dia del sant es commemora cada 6 de novembre (o el diumenge més proper). Aquesta és l'única parròquia dedicada a Saint Leonard a tot el país.

galeria

St Peter i St. Leonard (Linhart)

Sant Pere, Santa Marta, Santa María Magdalena i Sant Leonard, de Correggio

Tomba de St Leonard a Saint-Léonard-de-Noblat, Haute-Vienne.

Referències

Stracke, Richard (2015-10-20). "Saint Leonard" . Iconografia cristiana .

RW Mumford, Església anglicana de St Leonard 1896 - 1988 . Dinamarca, WA: Església anglicana de St. Leonard, 1991

"Ajuntament de Kirkop - Llocs d'interès" . Kirkop.gov.mt. Arxivat de l'original el 2012-02-28 . Obtingut el 2012-09-20 .

: "UNESCO: les rutes de Santiago de Compostel·la a França" . Whc.unesco.org. 1998-12-02 . Obtingut el 2012-09-20 .

"La vida de San Leonardo, abate di Noblat" (PDF) . comelicocultura.it . Obtingut el 2012-09-20 .

it: Panza

"Ajuntament de Kirkop - Llocs d'interès" . Planetware.com . Obtingut el 2012-09-20 .

Llegir més

Guibert, Louis La comuna de Saint-Léonard-de-Noblat au XIIIe siècle . Limoges, 1890 (reeditat 1992) (en francès)

Vegeu també

St Leonard's Church (disambiguation)

Saint Leonard (disambiguation)

St Leonards (disambiguation)

Catholic Encyclopedia: "St. Leonard of Limousin"
Saint of the Day, November 6: Leonard of Noblac, Abbot
Life of Leonard
St Leonard's Church, Hythe
St Leonard's Chapel, Newland
Colonnade Statue St Peter's Square

Authority control

GND: 118571761
ISNI: 0000 0000 4925 0167
LCCN: no2007003603
NKC: ola2014851755
SUDOC: 029633273
VIAF: 46530863
WorldCat Identities (via VIAF): 46530863

Enciclopèdia Catòlica (<http://www.newadvent.org/cathen/09178b.htm>)

No se sap res absolutament segur de la seva història, ja que la seva primera "Vida", escrita al segle XI, no té cap valor històric. Segons aquesta llegenda extraordinària, Leonard va pertànyer a una noble família franca de l'època del rei Clovis, i Sant-Rémy de Reims era el seu padrí. Després d'haver-se obtingut del rei l'alliberament d'un gran nombre de presoners i va rebutjar els honors episcopals que Clovis li va oferir, va entrar en un monestir a Micy, a prop d'Orléans. Més tard va anar a Aquitània i va predicar l'Evangeli. Havent obtingut, a través de l'oració, un lliurament segur per a la Reina dels Francs en el seu recinte, va rebre com a regal del rei un domini a Noblac, prop de Limoges, on va fundar un monestir. La veneració d'aquest sant és tan coneguda com la seva història és obscura i incerta. És cert que no hi ha cap rastre d'això abans del segle XI, però des d'aleshores es va estendre per tot arreu, i poc a poc es van dedicar esglésies, no només a França, sinó a tota Europa occidental, especialment a Anglaterra, Bèlgica, Espanya, Itàlia, Suïssa, Alemanya, més particularment a Baviera, i també a Bohèmia, Polònia i altres països. Els pelegrins, entre ells els reis, els prínceps i els alts dignataris de l'Església, van acudir a Noblac (avui Sant Leonard). Se li atribueixen nombrosos miracles, i en una petita ciutat només, Inchenhofen, Baviera, del segle XIV al XVIII, hi ha registres d'uns 4.000 favorits atorgats per la seva intercessió. El sant feia lliurar captius, dones confinades, aquelles que posseïen un esperit maligne, persones i bèsties afectades per malalties. Al final del segle XI, el seu nom ja s'havia reconegut entre els creuats capturats pels musulmans. Generalment és representat amb cadenes a les mans. La seva festa se celebra el 6 de novembre.